

PÄDALYVIS (GERUNDIUM)

Pädalyvis (gerundium) je nesklonný participiální tvar, který je schopen pouze proměny gramatického času. Gerundium vyjadřuje „vedlejší“ činnost větného podmětu, avšak každý čas ji vyjadřuje jiným způsobem, proto příklady používání gerundia budeme probírat u každého času zvlášť.

Musíme si dobře uvědomit základní protiklad gerundia (pädalyvis) a semiparticipia či přechodníku (pùsdalyvis). Oba tvary vyjadřují vedlejší činnost, avšak:

přechodník předpokládá JEDEN subjekt a jeho DVĚ souběžné činnosti („hlavní“ slovesnou a „vedlejší“ semiparticipiální),

zatím co

gerundium předpokládá

a) DVA subjekty a DVĚ činnosti („hlavní“ slovesnou a „vedlejší“ gerundivní) anebo

b) DVĚ činnosti bez explicitního subjektu.

Příklady uvádíme u jednotlivých časů gerundia.

Esamojo laiko padalyvis [gerundium přítomného času]:

Neosoba (3. osoba) přítomného času + sufix -nt + žádná koncovka

eina → eina + -nt → einant

rašo → rašo + -nt → rašant

myli → myli + -nt → mylint

U *o*-kmenových sloves *-o* přechází v *-a*.

Gerundium přítomného času vyjadřuje „vedlejší“ činnost: můžeme ji chápout jako pozadí činností hlavní, přičemž obě vyjadřované činnosti („hlavní“ a „vedlejší“) probíhají paralelně. Podmět, jenž se pojí s gerundiem, stojí v **dativu**.

Příklady používání:

a)

Artējant vasarai, *ilgėja* dienos. *Ilgėjant* dienoms, *artēja* vasara.

Artējant rudeniui, *ilgėja* vakarai. *Ilgėjant* vakarams, *artēja* rudo.

b)

Vairuojant negalima kalbēti mobiliuoju telefonu.

Maudantis žiemą šalta.

Studijuojant reikia daug skaityti.

Pro snadnější zapamatování můžeme si také říci, že tvar gerundia přítomného času je stejný jako tvar femininního participia přítomného času bez koncovky (podmírkou ovšem je, že umíme odvozovat dotyčné participium):

einanti	→ enant-i	→ einant
rašanti	→ rašant-i	→ rašant
mylinti	→ mylint-i	→ mylint

Gerundium přítomného času může mít také reflexivní tvary, přičemž pozice reflexivní částice zůstává zachována jako u výchozího slovesa:

džiaugiasi → *džiaugiantis*; *nesidžiaugia* → *nesidžiaugiant*

keliasi → *keliantis*; *atsikelia* → *atsikeliant*

Būtojo kartinio laiko padalyvis [gerundium minulého času]:

kmen neosoby (3. osoby) minulého času + sufix -(i)us + žádná koncovka

éj-o → éj- + -us → éjus
raš-é → raš- + -ius → rašius
myléj-o → myléj- + -us → myléjus

Od většiny sloves se tento gerundivní tvar odvozuje za pomoci sufixu *-us*. Palatalizace (*-ius*) se projeví pouze u těch sloves, která mají neosobu (3. osobu) minulého času na *-é* a infinitiv na *-ytí*, např.:

rašē, rašyti → *rašius* *matē, matyti* → *mačius* *sakē, sakyti* → *sakius*. Pokud aspoň jedna s těchto podmínek není splněna, bude v gerundiu použit sufix *-us*:

gérē, gerti → *gérus* *nešē, neštī* → *nešus* *sédējō, sédēti* → *sédějus*

Gerundium minulého času vyjadřuje „vedlejší“ činnost, přičemž gerundiem vyjádřena činnost probíhá dřív než činnost „hlavní“, vyjádřena slovesem. Podmět, jenž se pojí s gerundiem, stojí v **dativu**.

Příklady používání:

a)

Atėjus vasarai, pailgėjo dienos. Pailgėjus dienoms, atėjo vasara.

Atėjus rudeniui, pailgės vakarai. Pailgėjus vakarams, ateina ruduo.

b)

Pavairavus automobilj, reikia pailsēti.

Išsimaudžius būtinā nusišluostyti.

Išstudijavus šią problemą, galima parašyti straipsnį.

Vzhledem k tomu, že konstrukce s gerundiem minulého času vyjadřuje dvě po sobě následující (nikoli paralelně probíhající) činnosti, jsou gerundivní tvary většinou dokonavé: **atėjus, pailgėjus, pavairavus, išsimaudžius, išstudijavus**.

Pro snadnější zapamatování můžeme si také říct, že tvar gerundia minulého času je stejný jako tvar femininního participia minulého času bez koncovky (podmírkou ovšem je, že umíme odvozovat dotyčné participium):

éjusi → éjus-i → éjus
rašiusi → rašius-i → rašius
myléjusi → myléjus-i → myléjus

Gerundium minulého času může mýt také reflexivní tvary, přičemž pozice reflexivní částice zůstává zachována jako u výchozího slovesa:

džiaugēsi → *džiaugasis*; *nesidžiaugē* → *nesidžiaugus*
kélēsi → *kélusis*; *atsikélē* → *atsikélus*

Būtojo dažninio laiko padalyvis [gerundium frekventativu]:

kmen infinitivu + sufix -dav- + sufix -us + žádná koncovka

ei-ti →	ei- + -dav- + -us	→ eidavus
rašy-ti →	rašy + -dav- + -us	→ rašydavus
mylē-ti →	mylē- + dav- + -us	→ mylēdavus

Pro snadnější zapamatování můžeme si také říci, že tvar gerundia frekventativu odvodíme tak, že ke kmeni slovesného frekventativu přidáme *-us*:

eidav- + -us	→ eidavus
rašydav- + -us	→ rašydavus
mylēdav- + -us	→ mylēdavus

Žmonės žinojo jį kas sekamdenj *eidavus* į bažnyčią.

Monika prisiminė jį *rašydavus* jai laiškus.

Būsimojo laiko padalyvis [gerundium budoucího času]:

kmen infinitivu + sufix -si- + sufix -ant + žádná koncovka

ei-ti →	ei- + -si- + -ant	→ eisiant
rašy-ti →	rašy + -si- + -ant	→ rašysiant
mylē-ti →	mylē- + -si- + -ant	→ mylēsiant

Pro snadnější zapamatování můžeme si také říct, že tvar gerundia futura odvodíme tak, že ke kmeni slovesného futura přidáme *-iant*:

eis- + -iant	→ eisiant
rašys- + -iant	→ rašysiant
mylēs- + -iant	→ mylēsiant

Žmonės žinojo jį kas sekamdenj *eisiant* į bažnyčią.

Monika tikéjosí jí *rašysiant* jai ilgus laiškus.